

O MIŁOŚCI BOŻEJ
Lectio divina, 14.IV.2021r.

- modlitwa do Ducha Świętego

Pwt 6, 3-9

6 ³Słuchaj, Izraelu, i pilnie tego przestrzegaj, aby ci się dobrze powodziło i abyś się bardzo rozmnożył, jak ci przyrzekł Pan, Bóg ojców twoich, że ci da ziemię opływającą w mleko i miód. ⁴ Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem - Panem jedynym. ⁵ Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił. ⁶ Niech pozostaną w twym sercu te słowa, które ja ci dziś nakazuję. ⁷ Wpoisz je twoim synom, będziesz o nich mówił przebywając w domu, w czasie podróży, kładąc się spać i wstając ze snu. ⁸ Przywiążesz je do twojej ręki jako znak. Niech one ci będą ozdobą przed oczami. ⁹ Wypisz je na odrzwiach swojego domu i na twoich bramach.

Czytać i rozumieć:

Miłość zalecana Izraelitom nie polega na samym uczuciu, ale angażuje całego człowieka: jego myślenie, wolę, działanie, każdy oddech i całe życie, wszystkie dobra. Jest to rozumna postawa, nakierowana na Boga, dlatego może być nakazana i wypracowywana przez człowieka.

Kontekst Pwt 6, 4-9 pokazuje, że ta postawa polega przede wszystkim na słuchaniu słów, które Bóg przekazał Izraelowi. Mają one być wyryte w sercu człowieka i wpajane dzieciom, o nich trzeba mówić w domu i w podróży, rano i wieczorem (w. 1 i 6-7). Mało tego, trzeba je przywiązać na rękę i na czole oraz wypisać na odrzwiach domu i bramy (w. 8-9). Izraelici wypełniają praktycznie to polecenie w postaci filakterii i mezuz. Filakterie są to pudełeczka skórzane przymocowywane do czoła i do lewego przedramienia na czas modlitwy, które zawierają urywki Pięcioksięgu: Wj 13,3-16 i Pwt 6, 4-9; 11,13-21.

Pierwszy tekst przypomina o wyjściu Izraelitów z Egiptu oraz o konieczności upamiętniania tego wydarzenia przez świętowanie Paschy i ofiarowanie Bogu pierworodnych potomków męskich wśród ludzi i zwierząt. Teksty z Pwt nakazują przestrzegać poleceń Pana. Izrael ma mieć słowa Boga ciągle przed oczyma i w pamięci, aby mógł je wypełniać i nimi zawsze się kierować w życiu prywatnym i publicznym.

Kontekst Pwt 4-11 ukazuje, że słowa te z jednej strony mówią o miłości i wybraniu Izraela przez Boga, wyzwoleniu go z niewoli egipskiej i obietnicy wejścia do Ziemi Obiecanej, a z drugiej zawierają normy postępowania, przede wszystkim Dekalog (Pwt 5, 6-22). Izrael powinien przestrzegać tych słów z miłości i bojaźni, czyli szacunku, do swego Boga. Takie postępowanie oznacza mądrość i przyniesie narodowi pomyślność, pozwoli mu osiąść kraj Kanaan i mieszkać w nim w pokoju.

Nie chodzi więc o suche, niewolnicze wypełnianie nakazów Boga, ale o wybranie Go jako jedyne Pana, przyłgnięcie do Niego, zawierzenie Mu we wszystkim i służenie z całym oddaniem Jemu, a nie obcym bogom. Przy czym relacja pan-sługa nie wyczerpuje w całości układu między Bogiem i Jego narodem.

W innych tekstach Starego Testamentu Bóg nazywany jest Ojcem (Pwt 32, 6; Jr 31, 9), Oblubieńcem (Iz 54, 5; Oz 2, 4.18) i przyrównany do matki pochylającej się nad dzieckiem (Iz 49, 15; 66, 13), co sugeruje uczuciową bliskość. Miłość do Boga obejmuje wszystkie te treści, jest postawą narodu i każdego Izraelity wobec Boga, który objawił się im, wybrał ich i prowadzi ich w historii, aby wypełnić swoje zbawcze plany wobec Izraela i wszystkich narodów ziemi.

Medytacja Słowa (o. Marcin Rubczyński):

Będiesz kochał Pana Boga twego z całego serca swego, z całej duszy twojej i ze wszystkich sił swoich (Pwt 6, 5). Nie ma być w tobie najmniejszej kropelki krwi, która by nie wrzała ku mnie miłością; najmniejszej sprawy duszy, która by miłością moją nie była poświęconą; najdrobniejszego zewnętrznego uczynku, któryby nie dla mnie był wykonany. Zauważ, jak mocną i jak ustawiczną powinna być twoja ku mnie miłość, a zawstydz się i przejmij żalem, jeżeli dotychczas taką ona nie była.

Sugestie do kontemplacji (o. Marcin Rubczyński):

Nie może prawdziwie kochać Boga ten, kto kocha to, co Bóg ma w nienawiści. Wówczas dopiero będziesz prawdziwie kochał Boga, kiedy z nim we wszystkim będziesz się zgadzał, tego chcąc, czego On chce, — tym się brzydząc, czym się On brzydzi: to jest grzechem. W kochających się wzajemnie osobach zwykło bywać jedno zdanie, jeden umysł i jedno serce. Znakiem zaś szczerzej i gorącej miłości między prawdziwymi przyjaciółmi jest to, gdy jeden o drugim często mówi, ustawicznie myśli i wszystko dla niego ochotnie czyni.

Postanów często przy wszystkich sprawach swoich wzbudzać sobie akty wewnętrzne miłości Bożej.

Zakończenie: *Ojcie Nasz...*